

at gjøre en Bemærkning til det ærede 3die Medlem for Kjøbenhavn (Bloug). Han har meget stærkt lagt det høie Thing paa Sinde at stemme for hans subsidiære Forslag, det vil sige, for at Nr. 1 i § 1 — en Jernbane fra den østlige Del af Kjøbenhavn til Hellerup — skal udgaa af Lovforslaget. Jeg tror nu ikke, at det sjællandske Jernbaneselskab vilde være ulykkeligt ved, at denne Bane gik ud af Lovforslaget; thi deri har vist det ærede Medlem fuldkommen Ret, at den betragtes af Selskabet som en Byrde, og naar Selskabet desuagtet har erklæret sig villigt til at overtage den, saa er det kun, fordi man har troet derved at imødekomme et meget levende Ønske fra Kjøbenhavns Side. Men det forekommer mig, at det ærede Medlems Hovedbetragtning slet ikke rammer. Han mener nemlig, at, naar en saadan Bane bliver ført til Østerbro fra Hellerup, saa vil i al Fremtid en Bane til Hørsholm være udelukket; men jeg skjønner ikke rettere, end at det ærede Medlems Hørsholmsbane altid vil kunne udføres, thi den skal jo ikke gaa fra Østport, men fra Charlottenlund, saa at det ærede Medlem, fordi der kommer en Bane fra Hellerup til Kjøbenhavn, ikke hindres i at føre en Bane til Hørsholm. Derimod er der rigtignok en anden Betragtning, som jeg tror maa gjøres gjældende. Den høitærede Minister har, saa vidt jeg forstod ham, allerede antydet, at det vist dog turde være et Spørgsmaal, om det ikke er i ligefrem Strid med det sjællandske Jernbaneselskabs Eneret at tillade en An.en. end Selskabet at anlægge en saadan Bane; thi Charlottenlund er jo en Hovedstation paa den Bane, som Selskabet har Eneret paa. Nu siges der rigtignok, at den paataente Hørsholmsbane skal gaa udenom Dyrehavens vestlige Hegn. Saa vidt jeg imidlertid har forstaaet der ærede Medlem, mener han dog, at der skulde være en Station umiddelbart i Nærheden af Dyrehaven; men hvorledes det skal kunne forenes med det sjællandske Jernbaneselskabs Eneret til at have en Jernbane til Dyrehaven, formaar jeg virkelig ikke at se. Det nemlig, at have Eneret paa en Jernbane vil ikke sige Eneret paa bestemte enkelte eller dobbelte Spor, som i dette Dieblit maatte føre til Dyrehaven, men vil sige: Eneret paa at befordre Gods og Personer til Dyrehaven. Det forekommer mig derfor, at efter at Selskabet har faaet allerhøiest approberet Koncession paa en Jernbane fra Kjøbenhavn til Klampenborg, maa dets Koncession ogsaa gjælde en Bane fra en af dets Hovedstationer, Charlottenlund, og til den vestlige Del af Dyrehaven, hvortil det ærede Medlem jo ganske vist tænker at hans Hørsholmsbane skulde føres. Hvorledes denne Bane i Virkeligheden falder sammen med Klampenborgbanen, det her man da ogsaa af Slutningen af hans principale Vindringsforslag, der lader Hørsholmsbanen udgaa fra Kjøbenhavn, skjøndt den i Hovedforslaget nævnes som udgaaende fra Charlottenlund.

Men dertil kommer endnu Et, og det er, at Hørsholm i og for sig kun er en Station. Jernbanen vil aldeles nødvendigt arbejde sig videre mod Nord og vil have i Helsingør. Det er en Betragtning, der rammer den Bane, som findes under Nr. 3 i Lovforslaget, og som ogsaa udtrykkelig er udtalt i det andet Thing; men det er ogsaa en Erindring, der med samme Kraft maa ramme det ærede Medlems Bane fra Charlottenlund til Hørsholm. Jeg tror derfor rigtignok, at det vilde være noget betænkeligt, uden Undersøgelse at indlade sig paa at indsætte denne Bane i Lovforslaget, og jeg slutter mig i den Henseende ganske til den ærede Indenrigsminister. Jeg tror i Almindelighed ikke, at det er rigtigt, at saadanne Baner komme ind i et Lovforslag uden Forberedelse. Den her omspurgte Bane er ikke forbedret, thi det er ikke en Forberedelse, om ogsaa en hovedrig Mand i Forbindelse med andre rige Mænd tilbyde Indenrigsministeren at bygge en saadan Jernbane, uden at angive det Allermindste om, hvor den skal have Stationer med videre, og uden at der er foregaaet den mindste Udskifning af Linien i Marken.

Bloug: Det er undertiden en bekvem, jeg vil just ikke sige behagelig, Maade at disputere paa, at benytte sig af en Ulydelighed i Modstanderens Foredrag, og jeg kan ikke sige den høitærede Minister fri for at have benyttet denne Methode lige over for mig; thi, naar der var Tale om at anlægge en Bane fra den østlige Del af Kjøbenhavn, ansøgte jeg som Grunde, der gjorde det mindre nødvendigt for Personernes Bedkommende, at Sporvogne gaa igjennem og udenom Byen og for Handelens Bedkommende, at den kjøbenhavnske Banegaard bliver sat i Forbindelse med Nyhavn, som dog ligger den østlige Del af Kjøbenhavn meget nær. Det er en Selvsøge, at jeg aldrig har tænkt mig, at man skulde føre i Dyrehaven fra Spidsen af Nyhavn. Det er en Urmelighed, jeg maa overlade den ærede Minister Vren af at have opfundet, thi jeg har ikke sagt det. Naar den ærede Minister endvidere debiterede eller paastod, at de mange veylende Frederiksundsbaner alle vare undersøgte, skal jeg ikke betvivle Rigtigheden af, hvad Ministeren siger. Jeg tvivler ikke om, at de ere undersøgte, men tvivler om, at Undersøgelsen kan bestaa Prøve. En Undersøgelse er jo ikke alene en Undersøgelse af Forholdene, men ogsaa af Befolkningsforholdene, Handelsforholdene, Færdselsforholdene paa de paagjældende Steder. Naar nu den forrige høitagtede Indenrigsminister for to Aar siden lige over for min Bemærkning om, at det var fornuftigere at føre Banen til Frederiksberg, kunde sige, at det var aldeles urigtigt, medens man nu fra Regjeringens Side kommer med Forslag om netop at føre Banen til Frederiksberg, saa turde